Università per Stranieri di Perugia

BIBLIOTECA PALAZZO GALLENGA

PROGETTO DI CONSERVAZIONE E VALORIZZAZIONE DEI TESTI ANTICHI DEL FONDO GALLENGA STUART

info:
Paola Attanasio
Biblioteca Palazzo Gallenga
Piazza Fortebraccio, 4
06123 Perugia
paola.attanasio@unistrapg.it
tel. 075.5746704

Incipit sextus liber decretalium Bonifacius episcopus

Pubblicazione: (Venetiis: impressus opera atque impensa Bartholomei de Alexandria Andreeque de Asula sociorum, 1485 10. calendas apriles)
Descrizione fisica: [146] c. ; 4°
Note: Riferimenti: ISTC ib00999000; IGI 1977; BMC V 307; GW 4876
C. a1 bianca ; A c. a2r.: Circa lectura arboris
A c. [5] r.: Incipit sextus liber decretalium. Bonifacius episcopus
A c. [146] r.: Liber sextus decretalium una cum apparatu domini Ioannis Andreae accuratissime castigatus feliciter explicit.
Forme contratte nell'intitolazione e nel colophon
Stampa su due colonne con testo stampato in rosso e in nero, inquadrato dal commento di Giovanni d'Andrea e richiamato da lettere dell'alfabeto in apice; got.
Spazi per capilettera; iniziali in rosso e blu
Segn.: a-r8 s10
Precede: Super arboribus consaguinitatis et affinitatis di Johannes Andreae
Marca in rosso della società tipografica a c. [146] r.
Titolo dell'opera: Corpus iuris canonici. Liber sextus Bonifacii 8.
Legatura coeva con nervi; dorso rovinato con titoli in oro
Impronta: s.in *.ta dean petu (C) 1485 (R)
Marca: Tripla croce su cerchio con iniziali BA
Legato con: *Incipiunt Constitutiones Clementis pape quinti una cum Apparatu domini Ioannis Andree*
Pubblicazione: (Venetiis: impensa atque industria Bartholomei de Alexandria et Andreae de Asula, 1485 20. calendas apriles)
Desrizione fisica: [78] c. ; 4°
Note: Riferimenti: ISTC ic00732000; IGI 3033; BMC V 307; GW 7103
Carte A1 e H10 bianche
Iniz. in rosso e blu
Segn.: A-F8 G12 H10 I8
Contiene: Incipiunt decretales extravagantes que emanarunt pontifextum
Tipografo: Blavi, Bartolomeo & Torresano, Andrea
Manca la marca tipografica a c. I8
Impronta: cor. dema ine- micr (C) 1485 (R)

CORPV
IVRIS
CANON
TOM I

Arbitris — in fo. 50.
Appellationib — in fo. 70.
Acuſatio[b] inqſi et denuntiatio[b] fo. 105
Bigamis — in fo 42.
Conſtitutionibus — in fo . 3
Conſuetudine — in fo. 11.
Confeſsis — in fo. 61.
Clericis quingatis — in fo. 75.
Cleīcis non reſidentib in fo. 75
Cleīco egrotante l' debili[te] in fo 85
Conceſsio[e] ecc[e] et plebiz no
vacantis — in fo 86
Capellis monachoꝝ in fo 98
Cenſib et exactionib in fo 98
Conſecratio[e] ecc[e] ul altaris fo 100
Cognatione ſpirituali fo 104
Dolo et contumatia — in fo 60
Decimis — fo 94
Deſponſatione impuberꝝ fo 104
Electione et electi ptate in fo. 13.
Etate et q̄litate et or[e] pſiu[04] fo 41
Eo q mittit in poſſe: ca rei ſuan fo 60
Exceptionibus — fo 64
Exceſſib platoꝝ et ſbditoꝝ fo 113
Filys pſbiteꝝ et alys illegi[me] natis 41
Foro Competenti in fo 57
Hys que vi metus ca fiunt in fo 55
Hereticis — in fo 105
Homicidio — in fo 111
In integꝝ reſtitutione in fo 55
Iuditys — fo 56
Iuramento calumie fo 58
Iure iurando — fo 63
Inſtitutionib fo 85
Iure patronatus — fo 98
Immunitate ecc[ia] — fo 101
Iniurys et dam[o] dato in fo 117
Litis conteſtatione — in fo 58
Maioritate et obia — in fo 51
Ne clerici ul monaci — in fo 103
Ne ſede va. ād innouetur . fo 90
Offitio vicary — in fo. 42.
Offi[o] et poteſtate iudicis delegati — in fo. 43.
Offitio legati — fo. 46.
Offitio ordinary — fo. 48.
Poſtulatione platoꝝ — in fo. 12.
Pactis — fo. 51.
Procurato[b], et pſcriptionibus 65 fo. 52.
Prebendis et dignitatibus fo. 76.
Privilegys — fo. 114.
Penis — fo. 118.
Penitentys et remiſſionibus in fo. 120.
Reſcriptis — in fo . 4.
Renuntiatione — fo. 38.
Reſtitutione ſpoliatoꝝ fo. 59.
Rebus ecc[e] non alienandis fo. 91.
Reꝝ permutatione — fo. 92.
Regularibus — fo. 95.
Religioſis domibus fo. 97.
Reliquys et venatione ſanctoꝝ in fo. 101.
Regulis iuris — fo. 129.
Summa trinitate et fide catho[ca]. in fo. 3.
Supplen[a] neglia prelatoꝝ in fo. 39.
Sententia et re iudicata fo. 66.
Sepulturis — fo. 93.
Statu reglari fo. 96
Sponſalib et mat[ri]monio fo 103
Sciſmaticis — fo. 110.
Snia excōicationis — in fo 120
Temporibus ordinationū in fo 40
Teſtibus — fo 62
Teſtamentis — fo 92
Ut lite pendente n[l] innouetur in fo 61
Vita et honeſtate clericorum in fo 75
Voto et voti redemptione fo 96
Uſuris — fo 112
Verborum ſignificatione in fo 127

F. G. S.
Invent. N. 10848

precedente al 1470

Quia p̄poſterus eſt ordo p̄us humana ſubſidia petere: vt illis deficientibus diuini fauoris gr̄a poſtulet᷑: de ↄſe. di. j. ois chriſtianus in fi. Jccirco ego ioanneſ andree bonoñ. in oib⁹ iuuenis inter decretoꝝ doctores lȝ minimus: tñ indignus: cupiens hui⁹ operis mei fore p̄ncipiũ ad īuocationē honorē ⁊ laudē noīſ ieſu xp̄i qḋ qñ recolo flectere debeo genua ſaltē cordis. j. de immu. ec. decet. p̄us ad eũ inq̄ſitũ poſſuȝ humiles porrigo p̄ces: vt nō pōderatis humanis demeritis ſui ſola clemētia in me ſui celeſtis irrigui vel regni gratiā īfluat ſcientie ⁊ eloquētie ſupplēdo defectuȝ augendo ingeniȷ modulũ ⁊ memorie quātitatē: vt poſſim ſcripturaꝝ huius libri veritatē pandere: errores fugare: enigmata reſerare: nodos ſoluere: obſcura dilucidare: ⁊ dubia declarare. j. de reliqui. c. j. Uel vt ſic ↄſeruet᷑ ⁊ augmētet᷑ ſcia: virtus ⁊ gr̄a in meipſo: vt iuxta verbuȝ p̄s. cũ de virtute ambulem in virtutē: de pe. diſ. ij. dū ſcām. plantet᷑: edificet᷑: roboret᷑: ⁊ ↄſeruet᷑ huius iuris ſcia in mentibus deſiderantiũ auditoꝝ. xxiiij. q. j. aduocauit in fi. vt per eaȝ ipſoꝝ honorificata ⁊ ditata ſint corpora. ꝰ. de p̄ben. de multa. in fi. ipſorũq; corpoꝝ mēbra reddāt᷑ iuſticie ſeruitura: vt. xlvij. diſ. oēs. vt ſic erudite ſint aīe: ⁊ adeo picte induteq; iuſticia beatitudinē mereant᷑: de peni. di. ij. illa anima. ⁊. c. ſe. ſit aũt hoc opus memoriale prouectis: iuuenes inſtruat: cũ paribus ↄferat: ⁊ deſides excuſſo negligentie ſomno. j. de homi. ꝓ humani. aſſiduos ⁊ vigilantes reddat ad ſtudiũ: vt ſmo meus ſcintillaȝ amoris huius ſcie in eis inueniens in illā fluat ⁊ nutriat: vt cũ creuerit flammā digniſſimaȝ faciat de pe. di. ij. ſi ſermo. Laudantes igitur hoc opus melioribus rationib⁹ roborātes ⁊ merito reprehēdētes amplector detrahētibus aũt nō reſiſto: ſȝ velut agnus corā tondente nō aperiā os meũ: de pe. di. ij. ſi eni inquit ad finē prime columne: paratus ab anniculo doceri. xxiiij. q. iij. c. j. Aſcribat᷑ igit᷑ inſufficiētie mee quicqd in hoc ope reprehēdēdũ extitit: me tñ reddāt aliqualiter in hiſ excuſatũ cognoſcēde vitatis affectus: ⁊ nō debilis amor: quē corde gero fixũ ad ſtudiũ ⁊ ſtudētes: qbus attrahor ⁊ abſolute cōpellor manũ ad calamũ mittere: lȝ ad id inſufficientiſſimũ me cognoſcā. Siquid aũt ibi fuerit nota dignũ ⁊ vtile: prius diuine potentie: ſecũdo reuerēdiſſimo patri ſub cuius vmbra geſco: ⁊ doctor ſedeo lȝ indignus: dño Guidoni de abayſio archidi. boñ. ex cui⁹ ſcriptiſ ⁊ dictis: q̄ nō in gloſas recipio ſȝ in textũ: ⁊ maxime lectura p̄ ipm̄ ſup libro decretoꝝ nouiter cōpilata infraſcripta collegi. Et lȝ omniũ peritoꝝ hui⁹ iuris dicta vel ſcripta ſuo iudicio putem eē ſũmiſſa: vt qḋ approbat approbatũ: ⁊ qḋ reprobat habeat᷑ a ſingulis reprobatũ: filiali tñ audacia huius opis ſcripta ſue correctioni ſubijcio: ⁊ ꝓfiteor me tenere qḋ approbat: ⁊ nō tenere qḋ reprobat. Et ſiq̄ in h̄ ope ſuis dictis vl' ſcriptiſ eēnt ↄ̄ria hīc cogito illa ꝓ nō ſcriptis: ⁊ per h̄ cūctis pateat me rep̄hēdi nō poſſe: vt. xxiiij. q. j. hec ē fides. de ſũ. tri. dānamus in fi.

Bonifacius ep̄us. ea rōe mot⁹ q̄ in principio ſecũdi tertij q̄rti ⁊ quinti libri decre. Querere nō ſolemus de his. v. [illegible] q̄ ſũt in cuiuſlibet libri p̄ncipio attēdēda: ſȝ i p̄ncipio voluminis ſufficit q̄ſiuiſſe: in p̄ncipio huius ſexti libri: lȝ nō idē ſit auctor: q̄rere p̄termittā: vt ſic breuitatis cā ad ea ſufficiat remiſiſſe q̄ in p̄ncipio Greg. ↄpilatiōis p̄ Ber. notata fuerũt. Et lȝ antiq̄ ſit rhetoricoꝝ altercatio: an ſalutatio ſit ps ep̄le: id eoꝝ diſputationi ⁊ ſolutioni relinquens hoc ꝓemiũ in quattuor diuido partes. In quaꝝ prima ſalutatio ponit᷑: vſq; ibi ſacroſancte. In ſcḋa exordium: vſq; ibi ſane. In tertia narratio: vſq; ibi vniuerſitati. In q̄rta ↄcluſio: vſq; i fi. Primo igit᷑ dñs Bonifaci⁹ doctores ⁊ ſcholares morātes bonoñ. ſalutat ⁊ bñdicit. Secũdo exordiendo dicit: ꝙ intendit ſollicite circa cōmoda ſubditoꝝ: ⁊ volũtarie laborat ⁊ interdũ totis noctibus vigilat antiqua iura ↄclarādo ⁊ noua ↄdendo: vt ipſoꝝ ſcādala tollat: et lites reprimat: ad qḋ ſe teneri fatet᷑ ex officio diſpenſatiōis ſibi credite: eo ꝙ p̄eſt ſancte romane eccl̄ie: q̄ a deo p̄lata fuit cunctis eccleſijs: ⁊ effecta tot⁹ orbis magiſtra. Tertio narrat ſe a multis requiſitũ inſtanter vt elucidare deberet q̄ extrauagātibus editis poſt cōpilationē Greg. ix. ab ipſo vel alijs ro. pon. teneri ⁊ q̄ refutari deberēt: ⁊ qui fuerint auctores ipſaꝝ. Qḋ efficere deſiderās p̄ tres noīatos in l'ra extrauagātes ipſas fecit diligentius recēſeri: quarũ multe reſecate fuerũt: q̄ temporales vel iuri ↄ̄rie vel ſup̄flue: reliq̄s in melius reformatas cũ vtilibus ↄſtitutionibus per ipm̄ nouiter editis mādauit in vnũ librũ redigi: ⁊ ſub debitis titulis collocari. Jllũq; librũ vult adiungi quinq; libris decretaliũ ⁊ vocari ſextum cum ſenarius numerus ſit perfectus. Dicit demũ: ꝙ ideo nō mandauit has ↄſtitutiones in cōpilatione Greg. ſub ſuis titulis poni: q̄ oportuiſſet multos libros deſtrui ⁊ nouos fieri cuȝ maximis laboribus ⁊ expenſis. Quarto ↄcludēdo mandat ipſis doctoribus ⁊ ſcholaribus ꝙ ipm̄ librũ mature cōpoſitum: quē eis ſub bulla trāſmittit: affectuoſe recipiant illo vſuri in iudicijs ⁊ ſcholis: ⁊ p̄cipit ꝙ vlterius nō recipiant nec ꝓ decretalibus habeant aliq̄s ↄſtitutiōes ro. pon. editas poſt cōpilationē Greg. ix. que i ipſo ſexto libro inſerte vel reſeruate nō ſint. hoc dicit ꝓemium.

Incipit ſext⁹ liber decretaliũ.

BONIFACIUS ᵃ Ep̄us ᵇ

a ⁋ Bonifacius. ex predeceſſoribus ſuis eiuſdem noīs lȝ ip̄e fuerit octauus: credo ꝙ vnicā decr. habuimus. ſ. ꝰ. de p̄ſum. nullus. Et dicit᷑ Bonifacius q̄ſi bona faciēs: ⁊ vere eſt ↄſonans nomen rei: ꝓut eſſe debet. xxj. di. cleros. de p̄ben. cũ ſm̄. inſti. de dona. §. ē ⁊ aliud. Bonũ igit᷑ imo optimũ opus fecit noſtrũ ius cañ: illuminādo: ⁊ p̄ declaratiōes antiquoꝝ iuriũ ⁊ per editiōes nouorũ vt. j. ſequit᷑. Sed ſolent iuuenes dubitare qua rōe mutet᷑ nomen in creatiōe ro. pon. cũ noīs mutatio ꝓhibita ſit. C. de mu. no. l. j. hic eni p̄us vocabat᷑ Benedictus mō Bonifacius eſt noīatus: Innocētius. iiij. p̄us Sinibaldus: Greg. x. prius Theobaldus Celeſtinus. v. prius Petrus. R̄ndet᷑ hoc fieri ad oſtendendum p̄ mutationē noīs factā mutationē hoīs. cũ eni prius eſſet purus homo: nũc vicē veri dei gerit in terris. ꝰ. vt ec. bñ. vt nr̄m. vel iō q̄ ois actio chriſti nr̄a eſt inſtructio. ꝰ. de elec. ſignificaſti. ij. q. j. deus omnipotēs. ſȝ in ꝓmotione Petri mutatũ eſt ſibi nomen: cũ p̄mo vocaret᷑ Simon. xxj. di. in nouo. ſed ro. pon. vicē Petri gerit. ꝰ. qui fi. ſint le. per venerabilē. vnde ad ei⁹ inſtar p̄meum mutandũ eſt nomen. Preterea equũ fuit mutationē fieri: q̄ poſſet ꝓmotus turpe originale nomē habere: pone exemplũ. ꝰ. de elec. per inquiſitionem. vnde nō eſſet equũ ipſũ illo nomine vocari. lex autem de mutatione nominis fraudulenta intelligitur.

b ⁋ Ep̄us. ante ↄſecrationē ⁊ coronationē ſic ſcribit: bonifa. electus ep̄us: ⁊ adde qḋ dicā in fi. li. ſup data. Et q̄re ſe vocet ep̄m cum ſint in eccleſia dei dignitates ep̄ali maiores dubitari ſolet:

¶ Interrogabit[u] ēt ptes ſiue ad earū iſtātiaȝ ſiue ex officio vbicūqȝ hoc eq̄tas ſuadebit. ¶ Sñiaȝ v̄o diffinitiuaȝ citatis ad id[x] lȝ nō perēptorie[y] ptib[9] i ſcriptis[z] ꝛ ꝓut magis ſibi placuerit ſtās[a] vl' ſedens ꝓferat etiā ſi ei videbit̄ cōcluſiōe[b] nō facta ꝓut ex petitiōe ꝛ ꝓbatis ꝛ alijs actitatis in cā fuerit faciēduȝ[c]. ¶ Que oīa ēt in illis caſib[9] in q̄b[9] ꝑ aliā cōſtitutōeȝ noſtraȝ[d] vl' alſ[e] ꝓcedi pōt ſimplicit̄ ꝛ de plāo ac ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicij volum[9] obſuari. ¶ Si tñ in p̄miſſis caſib[9] ſolēnis[f] ordo iudiciari[9] i toto vel in parte non cōtradicētibus[g] patribus[h] obſeruet̄: nō erit ꝓceſſus propter[i] hoc irritus[k] nec etiam irritandus[l].

¶ Data auinione. xiij. calen. decembris pontificatus noſtri anno ſecundo.

u ¶ Interrogabit. hoc nō videt̄ in his ſpāle. xxx. q. ſi. iudicātem de fi. inſtru. cū io. ad fi. ff. de int̄. ac. vbicūqȝ. ſa. de iura. colū. c. ij. in fi. li. vj. niſi dicas in his ſpāle ꝙ etiā poſt concluſioneȝ ad petitionem partis interroget. ctio vitiaret. ꝛ ē ſimilis altercatio quā ſcripſi. ē. e. cō. ꝺ elec. in pleriſqȝ. Sȝ pone ꝙ de ꝯſenſu ptiū iudex ſuauit ſolēnia ordinis iudiciarij: poſtea penitet ptes ꝛ volūt ꝙ ꝓcedat ſine figura: nunq̄d deinceps illis inuitis poterit ſuare ſolēnia? videt̄ ꝙ ſic ꝑ regulā qȝ ſemel de reg. iur. li. vj. cum ſuis ꝯcor. ꝛ vnico actu qs renūciat ꝛ ꝯſentit: de ꝯſti. cū acceſſiſſent. vbi de hoc de of. dele. gratū. de ap. ſollicitudinē. ꝛ ſufficit ſemel factū: g ma. accu. poſ. inſup. ꝛ ꝓpter ſui ꝯrietatē iſte vie ꝑiudiciales vident̄ ꝛ ſic vna electa nō venit alia: de poſt. c. vno. de elec. vt q̄ſ li. vi. Itē vniformiſ debet eſſe finis pn̄cipio: de bap. maiores ante mediū: de ap. ſcd̄o regris. His rōnib[9] puto ꝙ ſi ptes exp̄ſſe ꝯſenſerūt: ꝙ iudex in tota lite vel ſimplicit̄ ſeruaret ordinē iudiciariū: ꝙ inuito iudice q ſic inchoauit ꝓcedere penitere nō poterūt. vbi vero nō ꝯſenſerūt exp̄ſſe ſed nō ꝯdixerūt: puto ꝙ in occurrentibus poſtea ꝯdicere poterūt: facit lr̄a p̄cedēs: ibi in toto vl' in parte. Itē ſingulares actus iudicioꝝ ſūt ꝑ ſe actus pfecti: vnde ſingulariter intitulatur: de li. oblatione cum rubricis ſe. bene facit quod ſcripſi poſt vin. ꝛ cōpoſt. de reſcrip. dilectus. ij. in princi. quod etiam no. guil. in ſpec. de ap. §. reſtat. ver. ꝛ not. ſm̄ vin. de cita. §. j. ver. quid ſi reus.

x ¶ Ad id. nō ſufficit ergo citari niſi exp̄mat̄ id qȝ ad ſñiaȝ audiendā. ff. q̄ ſē. ſine ap. reſcin. l. j. §. itē cū ex edctō. facit de teſti. cū olim. in fi. de dolo ꝛ ꝯtu. cū q. li. vj. nā ſi hoc in ſūmarijs fori[9] i alijs vt ſepi[9] dixi.

y ¶ Nō pemptorie. ar. ꝙ in alijs cauſis in qb[9] ſuat̄ iudicioꝝ figura ſit neceſſe pemptoriū exp̄mi vbi nō ſit tria citatio ad ſñiaȝ audiēdā: qȝ vi tenere io. xxiij. q. iij. de illicita. ber. de of. dele. ꝯſuluit. inno. de accu. ad petitionē. guil. in ſpe. de cita. §. viſo de tpe. v. alias aūt. ꝛ in ver. qd ſi lata.

z ¶ In ſcriptꝭ. ꝓferat qȝ eſt. ſ. ꝛ hui[9] ꝯriū tenebat egi. in decre. nouit. etiā ſolū ex vi illi[9] v̄bi de plano: ꝛ ꝑ hoc no. duo in qbus ꝯuenīūt iſte ꝛ alie cāe. ſ. ꝙ in his vt in alijs neceſſe ſit diffinitiuā de ſcripto ꝓferri. Itē ꝙ iudex ſicut in alijs ita in his habet illā ꝑ ſeipſum ꝓferre: ꝛ de vtroqȝ ſatis no. de ſen. ꝛ re iudi. c. ſi. li. vj. ibi videas. noluit ergo ſcripturā q̄ in ſñijs reqrit̄ ꝛ ꝓlationē iudicis in his cauſis p̄mitti: ne ꝑ id ꝯtingeret occultari veritatē ꝓpalatā ꝛ in iudicio diffinitā: ꝛ ꝑ ꝯſequēs victorē ridiculoſe ꝛ fruſtra in tali proceſſius iudicio laboraſſe.

a ¶ Stans. in hoc diuerſum eſt ius in his cauſis ad alias que requirunt figuram iudiciorum: que ferri debent a iudice ſedēte: de quo vide nō. in p̄di. decre. ſi. de re iudi. li. vj. in glo. penul. Et videtur quibuſdam hoc induci etiam per ſolū illud verbū de plano vt dixi in p̄n. hui[9] ꝑtis: ꝛ hoc tenebat egi. in decre. nouit.

b ¶ Cōcluſiōe. iſta lr̄a videt̄ velle ꝙ in alijs cauſis requirētibus figurā iudicioꝝ neceſſaria ſit ꝯcluſio: ꝛ de ꝯcluſiōe habet̄. ē. de ꝓcur. auditis. de cā poſ. paſtoralis. ꝛ de ꝯſtitutiōe clementis. e. ti. cā. de ꝓba. qm̄ ꝯtra. de fi. inſtru. cū dilectus. ꝛ c. cū ioannes. cōiter in ſecularibus foris apud nos non ſit concluſio: in eccleſiaſticis ſit per partes. Item ipſis vel altera ipſaꝝ inuita: ex quo ſufficientes dilationes date eſſent ꝛ elapſe pronunciaret iudex ꝯcluſuȝ in cauſa: ꝛ vide in ſpe. de renun. ꝛ conclu. in prin.

c ¶ Faciēdū. patet ergo etiā in cauſis quibus tollit̄ figura iudicij ſm̄ ius pronunciari debere: vt dixi ſup verbo deſermones.

d ¶ Noſtram. ē. de iudi. diſpendioſam.

e ¶ Alias. vt in caſu decr. ſi. de here. li. vj. ꝛ i caſu. decre. indēnitatibus. §. ſi v̄o. de elec. e. li. quod dic vt dixi in p̄n. ſup v̄bo figura.

f ¶ Solennis. vt libelli oblatio litis conteſtatio ꝛ ſimilia.

g ¶ Nō ꝯdicentibus. Innuit ꝙ ptibus ꝯdicētibus nō poſſit iudicioꝝ figura vl' ſolēnitas vltra id qȝ hic exp̄mit̄ obſuari. qȝ verū itelligo qñ ſic ꝓcedere nō ē in iudicis poteſtate: vt q: papa ſic ꝓcedi mādat: vt in p̄n. c. ſecus ſi ſic ꝓcedere voluntati iudicis relinquat̄: vt in ꝯſtitutiōe diſpēdioſā. ē. de iudi. vt ibi dixi ſup verbo valeat. Scd̄o no. caſū quo ſufficit tacit[9] ꝯſenſus nō reclamātis: ꝯcor. ꝺ accu. c. ij. li. vj. Interdū reqrit̄ exp̄ſſus. e. li. de reſcrip. ſtatutū. §. in nullo. alſ nō ꝯdicere ſapit mediū inter ꝯſenſū ꝛ diſſenſū: qȝ dic vt no. de reg. iur. is qui tacet li. vj.

h ¶ Partibus. vī ꝑ plurale ꝙ ꝯdictio vnius ptis tm̄ nō vitiet ꝓceſſū: ita res de facili reuertit̄ ad ſui naturā: vt dicā in vl. gl. ꝛ facit qȝ dixi ſup verbo. ꝛ q: in gl. ꝓpter. alſ dixiſſet vl' eaꝝ altera. Sȝ forte hoc ſubauditā ē de mēte: qȝ patet ſi reſoluat̄ nō ꝯdictio in ꝯſenſū: vt ſi dixiſſet ꝯſentiētibus ptibus: q: tūc patet ꝙ alteri[9] ꝯdictio vitiaret.

i ¶ Propter hoc. poſſet eni ſubeſſe alia cā irritationis.

k ¶ Irritus. ipſo iure: vt alſ de lit. ꝯteſ. c. vno. ꝛ. ti. ſe. accedens. j. ꝛ. ij.

l ¶ Irritandus. per ſententiā: vt alſ de re iudi. cuȝ cā. ꝛ c. cū bertoldus. in fi. ꝛ cōcordat huic ſini: de iura. calū. c. j. ij. rn̄. in fi. li. vj. Et ſcias ꝙ iſte ſinis nō ꝯuertit̄: nā ſi in cauſis q̄ reqrūt figurā iudicij ꝓcederet̄ nō ꝯdicētibus ptibus ſine figura: nō teneret ꝓceſſus: ꝛ idē ſi exp̄ſſe ꝯſentirēt: de hoc de offi. dele. de cauſis. in glo. ij. ꝛ. ij. q. j. in p̄mis in ſi. ꝛ c. ſe. ꝛ in ſpe. de ſen. ꝓla. §. iuxta. ver. quid ſi de partiū. qȝ intellige: vt no. de re iudi. c. vlt. li. vj. in. v. glo. Ratio diuerſitatis patet: quia in caſu iſto ſit ꝯ ius cōe: ſed in caſu quē ponit littera res redit ad ius cōe ꝛ ad ſui naturaȝ qȝ facile ſit. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. ſi vnus. §. qȝ ſi nō vt totuȝ. Natura vero naturans cū ad illā redibimus ꝑ interceſſionē virginis glorioſe nos collocet cū electis. Amen.

Opus clementinaꝝ impēſa atqȝ induſtria Bartholomei de alexandria: Andreeqȝ de aſula: Venetijs impreſſū feliciter finit: vna cū apparatu domini Joannis Andree anno ſalutis dominice. M.cccclxxxv. xx. calendas aprilis.

Laus deo.